

ובואו לנועיבה

בימים רגילים כמגיש במיסעדה בדיונגוף, ובחופשות הוא מבלה את זמנו עם סילביה היפהפייה, גרמניה שאותה פגש בארץ-מולדתה ואשר מאז באה לישראל בכל הזדמנות, לתפוס שמש ושלווה.

חצי יום הם יושבים במיזנון, כעדוהו של יוסי שיש, אילתי צעיר העומד לפני ג'וסו לצצה"ל, וסדר-היום שיגרתי למדי, יושבים במרכז הכפר, שותים בירה קרה, אוכלים אבטיח וקולטים את ה"חדשים" שהגיעו לשטח. כאן הם תופסים גם את אלה שבאים ללא קשרים מוקדמים.

"לפני יומיים, למשל, היתה לי נודיסטית הולנדית, יפה כמו בובה" סיפר יוסי. "צדתי אותה במיזנון, הלכנו לצלול, תפסנו דגים. בערב עשינו מדורה וניגנו בגיטרה." ואת דבריו משלים חברו, רוני בייקובסקי החולוני, שברח לדרום להתרענן אחרי בחינות-הבגרות: "יש פה ילדות קטנות, אפילו מבית-ספר עממי, שמגיעות הנה למקום שאף אחד לא מכיר אותן, ומתחילות לתפוס דאווינים."

אבל החברה משתדלים לא להתעסק עם קטינות. הם יודעים שזה אסור. ברגע שמגלים את הגיל האמיתי, לא נוגעים יותר. ויש בעייה נוספת: "לא קל פה לעשן בחופשות. עד שאתה מצליח להשיג מה-בדואים אצבע טובה באיזה 50-60 לירות, צריך לברוח לחולות בשביל שלא יתפסו אותך על חם. יש פה ג'יפ של המישטרה שעושה סיור כל שעה, וחוף מזה גם שיש-שיבעה בלשים שמסתובבים בבגד ים. ויש גם סכסמיניאקים, כמו זבובים, וצריך להיזהר מהם."

ובכן, אל סחד. אם המישטרה הגיעה אליך, נועיבה — גם הציוויליזציה תגיע בקרב.

נשאר, לדיבריהם, במיזנון-התיכון. הם התנגדו לכל פלישה לחורף מס הקטן הפרטי, לא ששו להצטלם ומחו על ההפרעה לפרסיוחם. בלילות ישנים השניים באוהל שהקימו להם על החוף, כאחרים.

צדפים בחול
מחפשים ברנאר הצרפתי וידידתו הישראלית. השניים ירדו דרומה כדי לתפוס שמש, ים, שלווה ואהבה בחיק-הטבע היחידי שעוד

המתגייסים
ארבעת הצעירים התל-אביביים העומדים לפני ג'וסו, ירדו לנועיבה מייד לאחר שסיימו את בחינות-הבגרות שלהם, במטרה, לעשות בגרות במדעי-החיים, כמענתם. כאן הם עושים זאנו בהשתתפות הפעילה של אחת מחברותיהם. למטה: כך תפסה המצלמה רגע אופייני על חוף נועיבה.

קלוזין מצרפת
הגיעה דרומה, אל השמש, יחד עם אחיה וגיטתה. קלוזין, בניגוד לרעה על החוף המתירני ביותר במדינת-ישראל, לא היתה נועזת ביותר, סירבה להתפשט. אך משיצאה מן המים, הוכיחה שוב את אמיתותה של האימרה: "אדם המנסה לכסות ספח — מגלה ספחיים"